

FM 16/131
2. juni 2016
Múte B. Egede

For at opnå at alle de arbejdsduelige her i vort land kan beskæftiges/ anvendes og ikke mindst for at opnå, at alle herboende grønlandske ansatte kan komme højere op i deres ansættelse, kommer jeg med et forslag om debat for organisering og af dygtiggørelse af herboende grønlædere og til gavn for de dem.

(Medlem af Inatsisartut Hans Enoksen, Partii Naleraq)

Efter en del år siden opnåede vi Hjemmestyre og senere Selvstyre hvorefter vi nu arbejder henimod fuld selvstændighed, noget som befolkningen vægter højt og som giver os istand til at bevare vort sprog, egenværd samt kultur værdier.

På vejen mod fuld selvstændighed er der mange hurdler vi skal løse. Alle er klar over, at tingene ikke helt fungerer som de skal, hvorfor vi må arbejde på at løse dem. Befolkningens levevilkår er meget ulige. Befolkningstallet er ikke længere på vej op, men er på vej ned. En stor del af de unge samt de ældre, har valgt at bo andre steder end her i landet. Såfremt vi skal imødegå den udvikling samt opnå, at folk gerne vil bo her i landet må vi sætte nye initiativer igang og give folk tro på at det er meningsfyldt at bo og arbejde til gavn for landets udvikling.

Vi er ansvarlige ift. vort lands udvikling. Det betyder, at vi som enkeltindivider sammen med andre at bane vejen for bedre levevilkår for de kommende generationer.

Nogle af de ting, vi kan rette op på, er at se på hvordan vi arrangerer de ansættelsesvilkår der gælder her i landet og derved give mulighed for at arbejdsstyrken på sigt kan overtage flere og større ansvarsområder. De mål vi ikke har kunnet opnå, skal ikke gøres gældende for de kommende generationer, hvorfor vi bør se tingene med andre øjne. Vi skal forberede og opnå, at endnu flere stillinger her i landet overtages af den lokale befolkning. Vi kan ikke længere udsætte de mål, der ligger i at kanalisere flere hjemmehørende til at overtage de jobs, der kan tilbydes her i landet.

Fra Inuit Ataqatigiits side mener vi, at vi stadig gør en del ting forkert, hvorved de lokale ikke kan opnå at besætte mange af de stillinger, som de ellers er og kan kvalificeres til. Vi skal sikre, at der ved stillingsbesættelser er udarbejdet karriereudviklingsplaner med gode rammer. På denne måde kan vi sikre os, at endnu flere herboende mennesker kan besætte de stillinger, de er mulige at få. Vi skal ikke sætte for høje krav, der gør, at vi ikke giver de lokale en chance til at besætte stillingerne.

At de erfaringer, der er forbundet med at besidde stillinger her i landet bør bevares, og gives videre til kommende generationer og derved fortsat gavne samfundet. Et af de selvstyrejede virksomheder, nemlig Royal Arctic Line, har ufortrødent og med god samvittighed fastsat en personalepolitik, der giver de lokale mulighed for at besætte og stige i de stillinger der er tilgængelige på virksomheden. Personalepolitikken der giver de lokale chancen for at besætte stillingerne på sigt og gjort det således, at dem de nødvendigvis må ansætte udefra, kun har en kontraktperiode på op til 3 år. Derudover er det kravet, at disse oplærer lokale medarbejdere til at kunne overtage deres stillinger på sigt.

Det er et godt og et for andre virksomheder animerende initiativ som RAL har søsat, og det må vi opfordre andre til at følge op på. Fra Inuit Ataqatigiit vil vi tilmed opfordre Naalakkersuisut, at man i det offentlige administration og de offentligt ejede selskaber søsætter et tilsvarende ansættelsesprogram, som RAL har søsat.

Med disse ord bakker vi fra Inuit Ataqatigiit op omkring Inatsisartut medlem Hans Enoksens forslag til en forespørgselsdebat..